

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Ion Guzun și Iurie Diaconu,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Ignat Gabriela, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 21 octombrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2014, în cauza penală în privința lui

Ursu Uliana Ulian, născută la 31 iulie 1979, originar și domiciliat în mun. Chișinău, bl. Cuza Vodă 9, ap. 137.

Termenul examinării cauzei:

1. Instanța de fond de la 07.02.2013 pînă la 21.10.2013;
2. Instanța de apel de la 20.11.2013 pînă la 26.06.2014;
3. Instanța de recurs de la 28.08.2014 pînă la 10.12.2014.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica din 21 octombrie 2013, a fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Ursu Uliana în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal.

În temeiul art. 462 Cod contravențional a fost recunoscută vinovată Ursu Uliana în comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (3) Cod contravențional, în conformitate cu care s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 75 unități convenționale ceea ce constituie suma de 1500 lei cu încetarea dosarului pe motiv de intervenire a termenului de prescripție de tragere la răspundere administrativă.

2. În fapt, prima instanță a reținut, că prorit rechizitoriului, Ursu Uliana se învinuiește de faptul că a comis vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății în următoarele circumstanțe. La data 16 august 2012, aproximativ la orele 14²⁰, cet. Ursu Uliana aflându-se la volanul automobilului de model „Mercedes C-220” cu n/î C MD 754, în ograda blocului locativ pe bd. Traian 12/2 mun. Chișinău, în urma unui conflict iscat între aceasta și cet. Ignat Gabriela, a lovit-o pe ultima de câteva ori cu automobilul provocându-i conform raportului de expertiză medico - legală nr. 2956/D din 09 noiembrie 2012 leziune parțială a legamentului colateral medial din locul inserției proximale complicată cu detașarea unui fragment osos aproximativ 9x11 mm de la condilul femoral medial; neuropatie posttraumatic nervos ulinaris pe dreapta; echimoze pe membre, care au fost cauzate în rezultatul

acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, ce condiționează dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare corporală medie, Acțiunile inculpatei acuzatorul le-a încadrat în prevederile art. 152 alin. (1) CP, adică vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă iată.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procuror care a solicitat casarea totală a acestia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Ursu Uliana să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, conform art. 90 Cod penal a-i fi suspendată executarea pedepsei pe un termen de probă de 4 ani, iar acțiunea civilă înaintată de înaintată de Ignat Gabriela să fie admisă integral.

3.1. În apelul declarat de către avocatul Tocan Rodion în numele părții vătămate Ignat Gabriela s-a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță potrivit cărei Ursu Uliana să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2014 au fost respinse ca fiind nefondate apelurile declarate de către procuror și de către avocatul Tocan Rodion cu menținerea sentinței Judecătoriei Botanica, mun Chișinău din 21 octombrie 2013.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către partea vătămată Ignat Gabriela care, invocând ca temei de declarare a recursului - art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând următoarele motive:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Verificînd argumentele invocate în recursurile declarate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, iar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu constituie o eroare de drept și nu poate servi drept temei pentru casarea hotărârii legal adoptate de către instanțele judecătorești.

Din conținutul recursurilor rezultă, că recurenta indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel – temeiuri care nu și-au găsit confirmarea în speța dată.

Colegiul constată, că lecturând textul deciziei instanței de apel, se observă că decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul reține că în recursul declarat este criticată aprecierea de către instanța de apel a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre nevinovăția lui Ursu Uliana privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

La fel, Colegiul consideră că faptei comise de Ursu Uliana i s-a dat o încadrare juridică corectă – art. 78 Cod contravențional, argumentele recurente în acest sens, fiind declarative și neîntemeiate.

Mai mult, Colegiul penal enunță, că argumentele recurente, precum că rapoartele de expertiză medico-legale, instanța de apel le-a dat o interpretare greșită, sunt declarative și neîntemeiate ele fiind combătute în instanțele de judecată prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 144 din 30 mai 2013 de experții Cuvșinov I., Corbu Gh și Tighineanu S. care au concluzionat că părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare.

Dezacordul părții în proces cu soluția adoptată de instanța de apel și invocarea unor divergențe în declarații, nu neapărat înseamnă că soluția conține careva erori de drept. Motivele aduse de către recurent, precum că instanțele de judecată nu au dat o apreciere cuvenită probelor din dosar ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs, în art. 427 Cod de procedură penală.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în procedura de recurs ordinar se verifică numai chestiunile de drept.

Prin urmare, Colegiul conchide că motivele invocate în recursul ordinar declarat de către partea vătămată Ignat Gabriela, țin de aprecierea probelor, iar temeiurile indicate de aceștia nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată **Ignat Gabriela**, împotriva sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 21 octombrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2014, în cauza penală în privința lui *Ursu Uliana Ulian*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **21 ianuarie 2015**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Iurie Diaconu